

nemlig fordi Lovforslaget derved vilde faae en mindre korrekt Form, saa vilde jeg rigtignok beklage, at man, fordi Skallen ikke er fjøn, ikke vil tage den Tanke, som det ærede Thing maaste ellers i andre Henseender vil finde rigtig.

Sæde: Som det ærede Thing vil se, har jeg tilladt mig med en Del andre ærede Medlemmer at stille Ændringsforslag til 3die Behandling . . .

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at kun det første Ændringsforslag hører til det Ufsnit, som nu er under Forhandling.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Jeg kan forsaavidt ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem, som har ført Ordet for det skillede Ændringsforslag, som ogsaa jeg — og det har jeg tidligere udtalt — er af den Mening, at begge disse Baner bør anlægges. Naar jeg har sagt, at jeg ikke vilde vise nogen Modstand mod et Forslag, som gik ud paa gennem Lov at udtrykke dette, saa vil jeg dog ikke derved have frasagt mig enhver Ret til at udtale mig mod et saadant Forslag, hvorledes dette end maatte se ud. Jeg vil dertil strax sige, at det ikke er, fordi der i den 2den Paragraf er en mindre Rettelse nødvendig, heller ikke, fordi der umiddelbart efter Ændringsforslaget vil findes en imod dette saa stærkt talende Sætning som: Koncession kan meddeles enten paa et enkelt af de nævnte Anlæg eller under Et paa flere af disse; thi, selv om dette forandres til: „begge disse“, saa vil dette være endnu mere talende mod Ændringsforslaget end, saaledes som det nu staar; „flere“ kan jo være to, men naar der sættes „begge“ og denne Sætning saa kommer umiddelbart efter det Stykke, som har optaget Nr. 2 og Nr. 3 i sig og saaledes indeholder to Anlæg, maa jo Enhver forstaa det saaledes, at man kan skille de i Stykke 2 indeholdte tvende Anlæg fra hinanden. Det bliver altsaa endnu værre, hvis denne Rettelse foretages, hvad jeg fra forskjellige Sider har hørt nævne. Men der er forskellige andre.

Formanden: Maaste jeg maa gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at der ikke er Tale om denne Rettelse. Saafremt al Utydelighed ved den vilde være fjernet, vilde jeg muligen efter de Regler, som jeg pleier at følge, have anset mig berettiget til at foretage en saadan Rettelse, men da jeg indsaa — hvad den ærede Minister alt har antydet — at Utydeligheden ikke derved vilde heves, er der ialtsald ikke nu Spørgsmaal derom.

Indenrigsministeren: Jeg har heller ikke ment, at der vilde blive foretaget nogen Ret-

telse, men kun udtalt, at, selv om Stykket vedigøres saaledes, vilde det dog endnu være meget uklar. Men der er forskellige andre Momenter, som gjøre, at jeg, uagtet jeg er enig med de ærede Forslagsstillere i Tanken i deres Forslag, dog vil fravaade det høie Thing at vedtage Forslaget. For det første vil det ses af § 3, at ved at knytte disse to Stykker i § 1 sammen, vil Tilstedekomsten af et Dobbeltspor paa Klampenborgbanen ogsaa blive gjort afhængigt af, at Kjøbenhavns Kommune kommer til at gjøre visse Opoffrelser, idet Bestemmelsen, hvis ogsaa det andet Forslag, der er stillet idag, bliver vedtaget, vil komme til at lyde paa, at, hvis Kjøbenhavns Kommune ikke afgiver Jernbanestrækningen til Vigerslev, maa man ikke anlægge Dobbeltspor til Klampenborg. Det forekommer mig dog at være temmelig urimeligt at faae den Konsekvents ud af Loven, og denne Konsekvents vilde ganske sikkert ligge deri. Dertil kommer, at disse to Jernbanestrækninger ville ofte, hvad den ærede Forslagsstiller meget rigtig selv udviklede, blive færdige til meget forskellige Tider. Saavidt mig bekjendt, vil nemlig Dobbeltsporet til Klampenborg kunne ventes færdigt allerede i indværende Sommer, medens det andet Anlæg først vil blive færdigt ved Udgangen af 1880. Nu indeholder § 5 den Bestemmelse, at Rentegarantien ikke kan indtræde, før det samlede Anlæg — og saaledes skulle jo disse to Baner betragtes — er færdigt. Det Anlæg, der bliver færdigt i Sommeren 1875, vil man altsaa først komme til at give Rentegaranti for i Oktober Maaned 1880. Det er dog en Anomali, som jeg maa finde yderst besynderlig, og jeg maa derhos oplyse, at det sjældneste Jernbaneselskab vil komme i det mærkelige Tilfælde, at det kan beregne sig Rente af Anlægssummen fra den Tid, Anlægget er færdigt, til 1880, og samtidig tage Udbyttet af denne Linie til Indtægt i sin Drift. Det synes mig dog, at man ved at fæde disse to Anlæg sammen vil komme ogsaa paa dette Punkt til et meget mærkværdigt Resultat. Disse to Følger af Sammenfjedningen forekommer det mig, at man ikke burde foranledige ved et Ændringsforslag, der i og for sig dog ikke engang heller i Formen — jeg tør dog nævne det — kan anses coutumemæssigt eller for at være meget skiftet til at vedtages. Som sagt, det er ingenlunde fordi jeg er af en anden Mening om Realiteten eller mindre vil arbeide hen til at naae det Maal, som det ærede Medlem ønsker naaet, at jeg fravaader Forslaget, men det er Virkningen af disse to Realitetsgrunde, som jeg synes taler meget imod at vedtage et Forslag, som det her ommeldte.

Udler: Jeg skal kun dvæle et Døeblik ved Redaktionen; jeg skal indrømme, at den ikke er coutumemæssig og smuk; men selv fra Ministre er der fremkommet Forslag, der ere bleone omre-